

مادر بزرگ سلام می‌رساند
و می‌گوید متأسف است

فردریک بکمن

ترجمه‌ی حسین تهرانی

کتاب کوله پشنی

فهرست مطالب

۱۳	- توتون	۱
۲۶	- میمون	۲
۴۲	- قهوه	۳
۵۸	- مونوبولی	۴
۶۹	- گل‌های زنبق	۵
۸۳	- مواد شوینده	۶
۹۸	- چرم	۷
۱۱۴	- لاستیک	۸
۱۲۳	- صابون	۹
۱۳۶	- ژل ضد عفونی کننده	۱۰
۱۴۴	- شکلات پروتئینی	۱۱
۱۵۴	- نعنا	۱۲
۱۶۸	- نوشیدنی	۱۳
۱۷۸	- اسنوس	۱۴
۲۰۰	- خاکاره	۱۵
۲۱۴	- گردخاک	۱۶
۲۳۰	- شیرینی دارچینی	۱۷
۲۴۶	- دود	۱۸
۲۶۱	- خمیر کیک کره‌ای	۱۹
۲۷۶	- بوتیک لباس	۲۰
۲۹۴	- واکس	۲۱
۳۰۸	- نسکویک	۲۲
۳۱۸	- دستمال‌های ظرفشویی	۲۳
۳۲۷	- بیسکویت‌های رؤیایی	۲۴
۳۴۲	- درخت کریسمس	۲۵

۱- توتون

داشتن یک ابرقهرمان حق تمام کودکان هفت ساله است. به همین راحتی. و هر کس نظر دیگری داشته باشد، عقلش درست کار نمی‌کند.

مادر بزرگ السا^۱ که این طور می‌گوید.

السا هفت ساله است، یعنی در واقع تقریباً هشت ساله. خودش هم می‌داند که در مقام یک دختر هفت ساله، چندان خوب نیست، می‌داند که با بقیه فرق دارد. مدیر مدرسه‌اش می‌گوید، السا «باید خودشو هماهنگ کنه، تا بتونه با سایر بچه‌ها بهتر کنار بیاد» و هم‌سن‌وسال‌های والدین السا معتقدند که او «نسبت به سن‌وسالش بسیار پخته است». السا می‌داند که این، فقط بیان مژده‌بازی است برای «نسبت به سن‌وسالش بسیار گستاخ است»، چون همیشه وقتی این حرف را به زبان می‌آورند که او اشتباهات‌شان را تصحیح کرده باشد، مثلاً وقتی کلمه «Déjavu»^۲ را اشتباه تلفظ کنند و یا فرق مفعول بی‌واسطه و باواسطه را ندانند، اشتباهاتی که معمولاً کسانی مرتکب می‌شوند که خودشان را عقل کل می‌دانند. بعد همین آدم‌ها می‌گویند: «اون نسبت به سن‌وسالش خیلی پخته‌ست». و بهزور به والدین السا لبخند می‌زنند. انگار که این نوعی عیب محسوب شود، انگار از اینکه السا در سن هفت سالگی نادان و کم عقل نیست، ناراحت شوند. اصلاً به همین دلیل السا به جز مادر بزرگش، هیچ دوست دیگری ندارد. چون عقل تمام کودکان هفت ساله‌ی مدرسه‌شان، مثل عقل سایر هفت ساله‌ها، محدود است. ولی السا با بقیه فرق می‌کند. مادر بزرگ به او می‌گوید، به این مستنه حساسیت نشان ندهد، چون تمام

۳۵۸	- پسترا .....
۳۷۲	- نوشیدنی داغ .....
۳۸۸	- سیب‌زمینی .....
۳۹۶	- مرنگ .....
۴۰۶	- عطر .....
۴۲۲	- کیک بادام‌زمینی .....
۴۳۷	- بستنی .....
۴۵۰	- نوزاد .....
۴۶۶	- مادر بزرگ .....
۴۸۱	مؤخره .....

ابرهمانان با بقیه فرق می‌کنند و اگر قدرت‌شان عادی بود، خب آن وقت با بقیه فرقی نداشتند.

در این طور موقع مردم فکر می‌کنند که مادربزرگ نسبت به سن‌وسالش کمی «سرزنه» است.

حالا دیگر می‌گویند که او دیوانه است. ولی مادربزرگ در واقع یک نابغه است، البته همزمان کمی هم مجذون است. او قبلاً پزشک بود، جواہز متعددی دریافت کرد. خبرنگاران درباره‌اش مطالب زیادی می‌نوشتند و به بدترین نقاط جهان سفر می‌کرد، در حالی که بقیه تمام سعی شان این بود که از آن مناطق فرار کنند. در سراسر دنیا جان انسان‌ها را نجات می‌داد و با بدی و شرارت می‌جنگید. درست همان کاری که ابرهمانان انجام می‌دهند. ولی در پایان یک نفر به او گفت که دیگر «پیر» شده است و نمی‌تواند جان انسان‌ها را نجات دهد، گرچه السا تصور می‌کند، منظور آن یک نفر «دیوانه» بوده است. حالا دیگر مادربزرگ حق طبات ندارد. مادربزرگ به آن یک نفر «جامعه» می‌گوید و معتقد است، دلیلش این است که امروزه باید همه‌چیز از لحاظ سیاسی صحیح باشد و بنابراین او دیگر حق ندارد به مردم دست بزند، مخصوصاً این دلیل که جامعه آنقدر خردگیر شده که حتی استعمال دخانیات را در اتاق‌های عمل هم ممنوع اعلام کرده است، خب چه کسی می‌تواند تحت این شرایط کار کند؟ هان؟

بنابراین حالا اکثر موقع خانه است و بریت - ماری و مامان را به مرز جنون می‌رساند. بریت - ماری همسایه‌ی مادربزرگ است و مامان، مادر السا. در واقع بریت - ماری همسایه‌ی مادر السا هم هست، چون مادر السا در آپارتمان مادربزرگ السا زندگی می‌کند و السا هم در مجاورت مادربزرگ زندگی می‌کند، چون السا نزد مادرش زندگی می‌کند، البته به جز آخر هفته‌ها که یک درمیان پیش پدرس و لیزته است. و البته جرج هم در مجاورت مادربزرگ زندگی می‌کند، چون او هم با مامان زندگی می‌کند. مستله کمی پیچیده است. بگذریم. برگردیم سر اصل مطلب: ابرنیروی مادربزرگ این است که زندگی دیگران را نجات دهد و مردم را به مرز جنون برساند، چیزی که او را به یک ابرهمان «دیسفانکشنال» تبدیل کرده است. السا معنی این لغت را می‌داند، چون به ویکی پدیا مراجعه کرده است. همسن‌وسال‌های مادربزرگ به ویکی پدیا،

مادربزرگ هفتاد و هفت‌ساله است. یعنی در واقع تقریباً هفتاد و هشت‌ساله. او هم نسبت به سن‌وسالش چندان خوب نیست. آدم از چهره‌اش تشخیص می‌دهد که پیر شده است، چون صورتش مثل یک نکه روزنامه است که در کفش خیس قرار داده شده باشد، ولی به ذهن هیچ‌کس خطور نمی‌کند که بگوید، مادربزرگ آدم پخته‌ای است. گاهی بعضی‌ها به مادر السا می‌گویند که مادربزرگ «سرزنه» است و بعد با نگرانی، حتی کمی خشمگین، به مادر السا نگاه می‌کنند. و مادر السا هم هر بار آه می‌کشد و می‌پرسد، این بار میزان خسارت چقدر است. مثلاً به‌نظر مادربزرگ، وقتی که او هنگام پارک رنو، با دندنه عقب به ماشین عقبی می‌کوبد، این مردم هستند که مقصربند، چرا که اگر باهم همبستگی داشتند، هیچ وقت ترمذستی ماشین را نمی‌کشیدند. یا وقتی در بیمارستان سیگار می‌کشد و آژیرهای اعلام حریق به صدا در می‌آیند، او فریاد می‌کشد: «عجب دوره و زمونی گندی شده! امروزه همه مجبوران از خودشون رفتار صحیح سیاسی نشون بدن!» بعد سروکله‌ی مأمور حفظ امنیت پیدا می‌شود و او را وادار می‌کند، سیگارش را خاموش کند. یا آن دفعه که آدم برپی درست کرد، تن آن را با لباس واقعی پوشاند و او را در حیاط، طوری زیر بالکن همسایه‌اش، بریت - ماری گذاشت که به‌نظر می‌آمد یک نفر از پشت‌بام سقوط کرده است. یا آن موقع که عده‌ای مرد عینکی و خوش‌لباس در محله می‌چرخیدند، زنگ در تمام خانه‌ها را می‌زدند و با ساکنین درباره‌ی خدا، مسیح و بهشت صحبت می‌کردند، مادربزرگ با ربدوشامبری که کمربندش را نبسته بود، روی بالکن خانه‌اش ایستاد و با اسلحه‌ی پینت‌بال به سمت آن‌ها شلیک کرد. بریت - ماری نمی‌توانست تصمیم بگیرد که به خاطر این کار از دست مادربزرگ شکایت کند، یا به خاطر باز بودن ربدوشامبر: پس جانب احتیاط را رعایت کرد و به خاطر هر دو مورد از دست او شکایت کرد.